

Publicerad 2013-03-13 13:27 av Mia Popiana

Maskerad

Nu sitter de och tiger igen

Fast i sin dvala

Samma tankar men på varsitt håll

Låter de tystnaden tala

Hon ber om att bli förälskad igen

Att få växa i hans inre öga

Han ber om att bli förtrollad igen

Men en önskan hjälper väl föga

När man känner varandra så väl

och har närt sina drömmar för tusende gången

Varje plats är densamma som resan förut

Och man vet så väl slutet på sången

Men du

Ingen vill vara den som blev kvar

Efter raset

Man vet vad man har

Men inget om det som ska komma

Och du

Kärlek för kärlekens skull

Är det som gör bägaren full

Fastän vi gråter oss tomma

Nu sitter de och låtsas igen

Som på teatern fast utan publik

Som aktörer på första parkett

Som en fars fast utan komik

De ser på varandra och vet alltför väl

Det är dags att sänka ridån

Men ett löfte tills döden skiljer oss åt

Är inget man springer ifrån

Och du

Ingen vill ses som en narr

Kanske kärlekens blick har fått starr

Den ser ingen tydlig fasad

Och du

Kanske lågan kan tändas igen

Om vi ljuger oss fulla och sen

Lär oss leva med vår maskerad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mia Popiana med Poeter.se id #44034 innehar upphovsrätten